

Audiencja ogólna: o mistyce, służbie i małżeństwie św. Katarzyny z Genui

Św. Katarzyna z Genui to kolejna średniowieczna mistyczka, której Papież poświęcił swą śródową katechezę.

Św. Katarzyna z Genui to kolejna średniowieczna mistyczka, której Papież poświęcił swą śródową katechezę.

W odróżnieniu od poprzednich nie była jednak zakonnicą, a mistykę łączyła z życiem małżeńskim i posługą charytatywną. Dzięki temu doprowadziła do nawrócenia swego męża i zdołała prowadzić największy w Genui szpital. „Im bardziej bowiem kochamy Boga i jesteśmy wytrwali w modlitwie, tym bardziej potrafimy naprawdę kochać to, co nas otacza. Mistyka nie oddziela nas od bliźniego, nie tworzy abstrakcyjnego życia, lecz zbliża nas do ludzi, bo zaczynamy widzieć i działać zgodnie z tym, co widzi Bóg i co czuje Jego serce” – powiedział Benedykt XVI.

Św. Katarzyna z Genui żyła w latach 1447–1510. Po śmierci ojca matka zadbała o jej wykształcenie. Gdy miała lat szesnaście, została wydana za mąż i prowadziła raczej światowe życie. W roku 1473, przy okazji spowiedzi, doznała widzenia: ukazał się jej Jezus dźwigający krzyż za

grzeszników. Wraz z tą wizją doświadczyła nieskończonej miłości Boga i poczucia własnej niegodności. Taki był początek jej drogi oczyszczenia, która doprowadziła ją do głębokiego, mistycznego zjednoczenia z Bogiem. Tę jedność w miłości podtrzymywała przez wytrwałą modlitwę i codzienną Komunię św. W praktyce codziennego życia realizowała ją jako dyrektorka największego w Genui szpitala, oddając się posłudze chorym i formując grupę naśladowców, zafascynowanych jej życiem wiary.

Ciekawym elementem w życiu św. Katarzyny z Genui był fakt, że przez wiele lat nie miała ona innego kierownika duchowego niż samego Boga. On sam ją uczył i prowadził. Dopiero wiele lat później Pan dał jej kapłana, który zatroszczył się o jej duszę – zaznaczył Papież.

W dziejach duchowości chrześcijańskiej św. Katarzyna zapisała się jednak przede wszystkim dzięki swej oryginalnej, jak na owe czasy wizji czyścica. „W jej czasach czyściec przedstawiano zasadniczo za pomocą obrazów odnoszących się do przestrzeni – powiedział Benedykt XVI. – Dla Katarzyny natomiast czyściec jest ogniem nie zewnętrznym, lecz wewnętrznym. Święta opowiada o drodze oczyszczenia duszy, które prowadzi do pełnego zjednoczenia z Bogiem. Wychodzi w tym od własnego doświadczenia głębokiego bólu z powodu popełnionych grzechów w zestawieniu z nieskończoną miłością Boga. To właśnie jest ten oczyszczający ogień, wewnętrzny ogień czyścica. Dusza staje bowiem przed Bogiem związana swymi pragnieniami oraz karami za swe grzechy, tak że nie może się cieszyć błogosławioną wizją Boga”.

